

अभियान

सप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY

abhiyanweekly40@gmail.com

वर्ष : ३१ / अंक : ७ / २०७८ भद्रौ १८ गते शुक्रबार / 3 Sep., 2021 / मूल्य रु. १०/-

एमालेलाई एकल्याउन खोजनु घातक सावित हुन सक्छ

काठमाडौं। काग्रेस, माओवादी केन्द्र, जनता समाजवादी पार्टी, राष्ट्रिय जनमोर्चा र तत्कालीन माधव नेपाल समूहले नेकपा एमालेको अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री केपी ओली नेतृत्वको सरकारलाई स्वच्छाचारी भन्दै उग्र विरोध गर्ने आएका थिए। ओली सरकारको वर्हिगमन र नेपाली काग्रेसका सभापति शेरवहादुर देउवा नेतृत्वको गठवन्धनको सरकार समेत अहिले स्वच्छाचारीताको बाटो अवलम्बन गर्न थालेको छ। त्यस्को पहिलो उदाहरण हो आफैले विरोध गरेको दल विभाजन सम्बन्धी अध्यादेश ल्याएर पार्टी विभाजन गराउनु।

संघीय संसदको सौंध भन्दा ढूलो दल नेकपा एमाले विरुद्ध गठवन्धनको सरकार र पार्टीहरू नै खनिएका छन्। माधव नेपाल नेकपा एमालेमा रहेँदा उनले उठाउदै आएका विधि विधान र पद्धतीलाई उनेले उल्लंघन गर्दै जससी भएपनि नेकपा एमालेलाई एकल्याउने प्रयासमा माधव नेपाल लागि परेका छन्। माधव नेपालले एक

>>> बाँकी ८ पेजमा

एमसीसी अब तिजापनमा आउन थाल्यो

काठमाडौं। एमसीसीको सङ्कमा विरोध भइरहेको बेलामा एपी वान टीभीबाट एमसीसीको पक्षमा विज्ञापन देखाउन बजाउन थालिएपछि प्रेस काउन्सिलमा उजुरी परेको हो। सरकारले अनुमोदन हुनुपर्ने सर्त रहेको एमसीसी राष्ट्रवाद र राष्ट्रधातसँग जोडिएको विषय बनेको छ। यस्तो गम्भीर विषयमा पनि निर्णयमा पुग्न नसक्ने संसदको हैसियत र उपादेयता आफैमा प्रश्नचिह्नमा परेको छ। हरेक व्यक्ति, सांसद अमेरिकी प्रभावको पहाडबाट थिएका कारण यो राष्ट्रिय मानिलामा फैसला हुन नसकेको हो। नेपाली जनताले एमसीसीको विरोध गरिरहेको बेला एपी वान टेलिजनले प्रसारण गरिरहेको एमसीसीको विज्ञापन वन्द गरिएको जनाएको छ।

>>> बाँकी ८ पेजमा

एमसीसीमा गठवन्धनमित्र मतभेद

काठमाडौं। काग्रेस, माओवादी केन्द्र, जनता समाजवादी पार्टी, राष्ट्रिय जनमोर्चा र माधव नेपाल अध्यक्ष रहेको नेकपा एकीकृत समाजवादी पार्टीको गठवन्धनलाई नेतृत्व गरेका प्रधानमन्त्री शेरवहादुर देउवाले आफ्नो नेतृत्वको सरकारलाई अभै पूर्णता दिन सकिरहेका छैनन्। मन्त्रिपरिषदले पूर्णता नपाउनुको कारण गठवन्धन रहेका दलहरू विचमा मन्त्रालयको भागवण्डा नमिल्युन्नै मुख्य कारण रहेको छ। प्राय प्रत्येक दिन गठवन्धनका शिर्ष नेताहस्तो वैठक वसेपनि त्यस्ता वैठक गफ मै सिमिति हुने गरेका छन्।

पटक-पटक वसेको वैठकले मन्त्रिपरिषद विस्तारको गाठो फुकाउन नसकिरहेको बेला प्रधानमन्त्री देउवाले शिर्ष नेताहस्तो वैठकमा एमसीसीको विषयलाई प्रवेश गराएका छन्। मंगलवार वसेको गठवन्धनको वैठकमा प्रधानमन्त्री देउवाले इतिहासकै कलंकको टिका बोके सापकोटाले

एमसीसी सहयोग मिलेनिर्णय च्यालेन्ज कपोरेशन (एमसीसी)सँगका सम्झौता संसदवाट अनुमोदन गराउनु पर्ने विषय वैठकमा प्रवेश गराएका छन्। स्मरण रहेसँ शेरवहादुर देउवा नै प्रधानमन्त्री रहेका बेला तत्कालीन अर्थ मन्त्री एवं हालका न्याय तथा कानुन मन्त्री ज्ञानेन्द्र वहादुर कार्कीले उक्त सम्झौतामा सही गरेका थिए। उक्त सम्झौता संसदवाट अनुमोदन नगर्दा सरकारमाथी अन्तराष्ट्रिय जगतमा विश्वास गुम्ने र नेपाललाई ६०-४० प्रतिशत सेयर रहनेगरी विक्री गरेको छ। सरकारले यो कलेज विक्री गर्न स्वीकृति दिएको छ, छैन भन्ने विषय चर्चामा छ। खरिद विक्री गर्न पाइने हो भने पाइने र त्यसो गर्दा सरकारले पाउने लाभकर अथवा अन्य कर पायो कि पाएन ? छलिएन भन्ने

>>> बाँकी ८ पेजमा

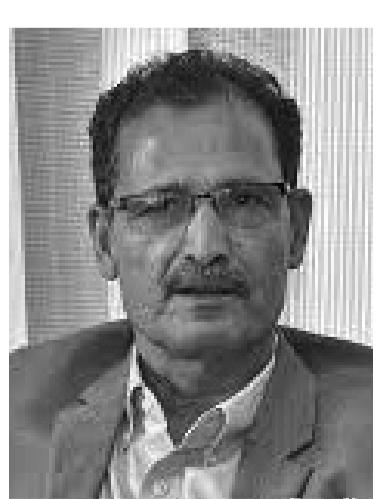
मणिपाल खरिदविक्रीमा सरकारले स्वीकृति दिएको हो ?

काठमाडौं। भारतीय लगानी रहेको मणिपाल कलेज ४९ वर्षसम्म चलाउन पाइने र त्यसपछि नेपाल सरकारले दिन नवाहेमा नदिने तर यसका सरचना सरकारीकरण हुने स्पष्ट उल्लेख छ। तर २७ वर्षमै मणिपाल युपले यो कलेज बतास समूह र नारायण पौडेललाई ६०-४० प्रतिशत सेयर रहनेगरी विक्री गरेको छ। सरकारले यो कलेज विक्री गर्न स्वीकृति दिएको छ, छैन भन्ने विषय चर्चामा छ। खरिद विक्री गर्न पाइने हो भने पाइने र त्यसो गर्दा सरकारले पाउने लाभकर अथवा अन्य कर पायो कि पाएन ? छलिएन भन्ने

>>> बाँकी ८ पेजमा

इतिहासकै कलंकको टिका बोके सापकोटाले

काठमाडौं। प्रतिनिधिसभाका सभामुख्य अग्नी प्रसाद सापकोटाले इतिहासकै कलंकको कालो टिका बोकेका छन्। सभामुख्य निष्पक्ष हुनु पर्ने सभामुख्य सापकोटाले माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष पुष्पकमल दाहालको आदेश अनुसार माधव नेपाल सहितका तत्कालीन नेकपा एमालेका सासदहरूलाई नेकपा एमालेले कारबाही गरी उनीहस्तो सासद पद रिक्त गर्न भाद्र ९ गते संसद सचिवालयमा पत्र पठाएको थिए तर सभामुख्य सापकोटा नेकपा एमाले विभाजन नभएपनि संसद सचिवालयमै नगर्देर नेकपा एमाले विभाजन भएपछि अर्थात भाद्र ९ गते पठाएको पत्रको १३ दिन पछिमात्र संसद सचिवालयमा पुगेर माधव नेपाल सहितका

सांसद लाई कारबाही गर्नु नपर्ने निर्णय गरेका छन्। माधव नेपालले दर्ता गराएको नेकपा एकीकृत समाजवादी पार्टीलाई निर्वाचन आयोगले भाद्र ९ गते दर्ताको प्रमाणपत्र दिएको थिए। गठवन्धनको सरकारले माधव नेपालले र जसपाको असन्तुष्ट पक्षलाई पार्टी विभाजन गर्न सहज हुने गरी अध्यादेश ल्याएको थिए। राजनीतिक दल विभाजन सम्बन्धी ऐनमा केन्द्रीय समिति र संसदीय दल मध्येको एकमा ४० प्रतिशत पुन्याएर दल विभाजन गर्ने सकिने प्रावधान राखिएको थियो। त्यो अध्यादेशको व्यापक विरोध भएपछि तत्कालीन ओली सरकारले अध्यादेश कारण यो राष्ट्रिय मानिलामा फैसला हुन नसकेको हो। तर देउवा सरकारले भन्ने ओली सरकारले ल्याएको अध्यक्ष वनेका छन्। संसदको अधिवेशन चलिरहेको बेला हठात संसद बन्द गराएर भोली पल्टै अध्यादेश

>>> बाँकी ८ पेजमा

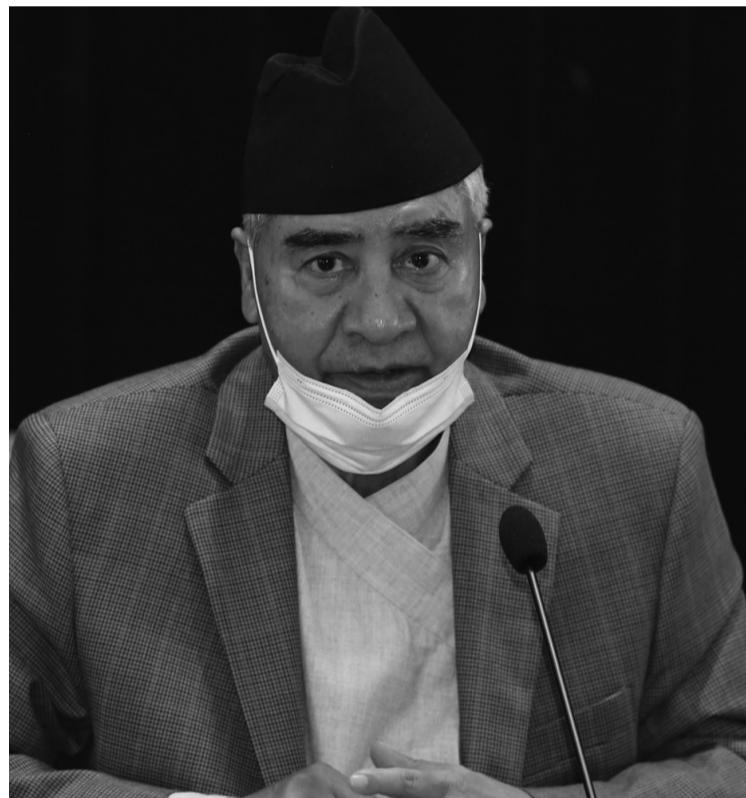
दशै तिहारमा चीनीको हाहाकार हुने

काठमाडौं। प्रत्येक वर्ष सरकारले भन्सार छुटमा चीनी आयात गर्न अनुमति दिँदै आएकोमा यो वर्ष सरकारले ढिलासुर्ती गर्दा नेपालीहस्तको महान् चाडपर्व दशै र तिहार छ ट पर्वमा चीनीको हाहाकार हुने वक्कापक्की भएको छ। अहिले नै निजी क्षेत्रका व्यापारीहस्तको महान् चाडपर्व दशै र तिहार छ ट पर्वमा चीनीको अभाव भएको भन्नै चीनीको मल्य बढाईसकेका छन् भन्ने अहिले चीनीको अभाव भएको भन्नै चीनीको मल्य ८५ देखि १०० रुपैयामा बजारमा वजारमा चार्डवाडको बेला अरु मुल्य बढेन निरिचत भएको छ। चीनीको अभाव हुन नदिन र बजारमा मूल्य नियन्त्रण गर्न अर्थ मन्त्रालयले सरकारी स्वामित्व कम्पनीलाई भन्सार छुटमा चीनी आयात गर्न अनुमति दिँदै आएकोमा अहिले अर्थ मन्त्रालयले ढिलासुर्ती गरिरहेको छ। बाणिज्य तथा आपूर्ति मन्त्रालयले निकै पहिला चीनी आयात र भन्सार छुटका सम्बन्धमा अर्थमा पत्र पठाएको >>> बाँकी ८ पेजमा

हालीलाई www.abhiyanonline.com ला पाइ पढ्न सकिन्छ।

देउवा सरकार पनि जनताका लागि ‘कागलाई बेल पाक्यो हर्ष न बिस्मात’ जरै

आफैले ल्याएको दल विभाजन सम्बन्धी अध्यादेश सरकारकै लागि घाडो

समिति वा संसदीय दल मध्ये एकमा २० प्रतिशत पुन्याएर दल विभाजन गर्न सकिने अध्यादेश ल्याउदा त्यसलाई स्वागत गर्ने दलहरू र नेताहरू नै प्रतिनिधिमनकारी हुन भन्ने विस्तारै प्रष्ठ हुदै गएको छ।

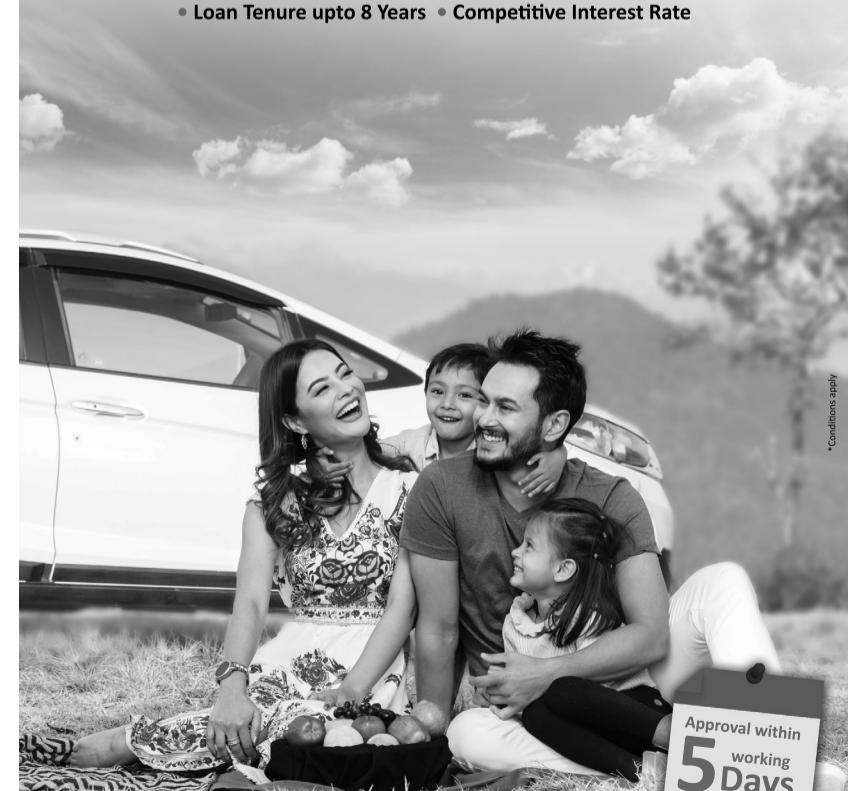
लोकतान्त्रिक व्यवस्थामा दलहरू विभाजित हुनु भनेको लोकतान्त्रिक व्यवस्थाकै लागि हानीकारक हुन सक्छ। दल विभाजन हुनका लागि दल भीत्र सैद्धान्तिक मतभेद हुनु पर्दछ तर हाम्रा राजनीतिक दलहरू सैद्धान्तिक मतभेद भएर होइन सत्तामा को पुनर्न भन्ने मै दल विभाजन गर्दै आएका छन्। गठवन्धनको सरकारले माधव नेपाल समूहलाई नेकपा एमालेवाट दल विभाजन गर्न सहज होस भन्ने भएर नै दल विभाजन सम्बन्धी अध्यादेश ल्याएको हो। त्यही अध्यादेशका कारण माधव नेपालले नेकपा एकीकृत समाजवादी र जसपाका महान् ताकुरले लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टी निवारन आयोगले दर्ता गराएर माधव र ताकुर पार्टी अध्यक्ष वनेका छन्। संसदको अधिवेशन चलिरहेको बेला हठात संसद बन्द गराएर भोली पल्टै अध्यादेश

>>> बाँकी ८ पेजमा

AUTOLeOAN

Drive Your Life

• Loan Tenure upto 8 Years • Competitive Interest Rate

prabhu Bank

Prabhu Building, Babarmahal, Post Box No.19441
& 977-1-4788500 | 977-1-4780588,
Email: info@prabhubank.com | www.prabhubank.com
Toll Free No: 16600107777

Regional scenario

MrArun

In the backdrop of the continuing US pull-out from Afghanistan, the stalled talks between the Taliban and the Afghan government and the Taliban regaining control over 81 percent of the country through enhanced military offensives, Prime Minister Imran Khan has expressed his views very candidly about the emerging regional scenario in an interview with Axios on HBO, through his article published in the Washington Post and via an interaction with two senior editors of The New York Times.

The points he emphasized were: Pakistan is ready to be a partner for peace in Afghanistan with the US as the two countries want a political settlement, stability, economic development and denial of any haven for terrorists in the war-ravaged country. He further feels that the US should not pull out before a political settlement in Afghanistan as that could re-plunge the country into factional fighting with implications for the entire region; the US announcement about withdrawal has weakened Pakistan's clout; Pakistan will not provide any bases to the US in the post-

withdrawal period; Pakistan has learnt from its past mistake of seeking strategic depth in Afghanistan and in future will not take sides; Pakistan is opposed to any military takeover of Afghanistan, which will lead only to decades of civil war. He also lamented the apathy of the world towards the people of Kashmir who are suffering under Indian occupation for well over seven decades, a factor which is also a threat to peace and security in the region.

The prime minister's assessment about the unfolding events is simply uncontested. If the US pulls out as per an announced schedule without a political settlement, the country is sure to witness more factional fighting with disastrous consequences for Afghanistan and its neighbouring countries, more so Pakistan which has the highest stakes in peace in that country. Things are already pointing in that direction with the Taliban securing more and more territory and determined to impose an Islamic system of governance in the country, which means that they would probably go for a military victory. That may not happen as perceived by them consigning the country to an unending conflict.

Pakistan has paid a very heavy price for involvement in the 'war against terror', losing more than 70,000 people

and sustaining a loss of \$150 billion while it received only \$20 billion from the US. That is why it has been making strenuous efforts at the bilateral and multilateral forums to end the conflict and bring a political settlement to the country. The role played by Pakistan in helping the Taliban conclude a peace deal and then making the Taliban agree on intra-Afghan dialogue has been acknowledged globally. That effort would go down the drain if the US completed its withdrawal without a political settlement in Afghanistan.

The prime minister is right on the money to contend that Pakistan cannot afford continued conflict in Afghanistan and to give bases to the US, something that could have serious repercussions for Pakistan as it would increase terrorist attacks in Pakistan in retaliation by the Taliban and other terrorist outfits. Though Pakistan has exercised its influence on the Taliban to a negotiated settlement, US withdrawal without it has surely diluted Pakistan's clout, which is not an encouraging development.

If the Taliban remain adamant on sticking to their stated position, the Afghan government has also failed to show any flexibility that could have prevented the stalemate and paved the way for a

consensus on the future political arrangement in the country. Regional countries including Pakistan are still continuing their efforts to promote an Afghan-led and Afghan-owned solution to the conflict in Afghanistan. The dilemma, however, is that while the global community has appreciated the efforts made by Pakistan to resolve the Afghan conflict, the Afghan government continues to express its mistrust about Pakistan – notwithstanding several interactions between the civilian and military leaderships of the two countries in which Pakistan has repeatedly assured the Afghan government that it has no favourites in that country.

However, the US has greater responsibility to exercise pressure on the Afghan government in this regard. Currently, Afghan President Ashraf Ghani and Abdullah Abdullah, the head of the High National Council for Reconciliation are in the US and have met President Biden who has assured them of continued economic and military support which – read between the lines – means that the US will continue to support the Afghan government in any ensuing confrontation between it and the Taliban in the post-withdrawal period. That would be a dreadful scenario. A political solution has to come before the US completes the pull out.

Unfortunately, besides the Afghan government trying to thwart the prospects of peace in Afghanistan thrown open by a peace deal between the Taliban and the US, India is also playing a significant role in scuttling those efforts. If the US really wants peace in Afghanistan, it also has to restrain India from playing a spoiling role.

The region not only faces threat to peace and security because of the situation in Afghanistan but also due to India's illegal actions in Occupied Jammu and Kashmir. As pointed out by Prime Minister Imran Khan, the West and the US must pay heed to the genocide of the Kashmiris and end their plight by pressurizing India to fulfill its obligations as enshrined in the UNSC resolutions.

The hegemonic designs of the Indian government, inebriated by the RSS philosophy of 'Hindutva' and its forceful occupation of Occupied Kashmir, are a real threat to regional peace and could have serious consequences for the region as well as the strategic interests of US and its allies, if it leads to a military confrontation between the two nuclear powers. Kashmir is admittedly a nuclear flashpoint and the solution of this dispute needs urgent attention of the UN and the global powers including the US.

Countering Hostile Propaganda against the CPEC

Mr Kabir

When during the regime of the President Gen. Pervez Musharraf, Pakistan initiated the construction of Gwadar deep-seaport in Balochistan province in March 2002 with Chinese assistance, sirens went off in the capitals of some European countries, especially the US, India and Israel which took it as a threat to their global and regional plans.

Located on the southwestern coast of Pakistan, Balochistan's Gwadar seaport is close to the Strait of Hormuz from where more than 17 million barrels of oil pass every day. Its ideal location among South Asia, the oil-rich Middle East, and oil and gas-resourced Central Asia has further increased its strategic significance. Besides, Balochistan's abundant mineral resources irritate the eyes of the America, India and Israel which intend to destabilize Pakistan for their collective aims, as the latter is also the only nuclear country in the Islamic World. However, development in Pakistan's province of Balochistan has shifted the gravity of the Great Game of Central Asia to Pakistan.

In this respect, the China-Pakistan Economic Corridor (CPEC) which is part of China's One Belt, One Road (OBOR) or China's Belt and Road Initiative (BRI) is rapidly developing. CPEC will prove to be a gateway to prosperity for both countries as well as the region. Under the project, China is investing as much as \$62 billion in various sectors in Pakistan in a phased manner. Investments under

the CPEC in the infrastructure and implementation of various related projects intensified the pace of economic growth of Pakistan which will provide a greater boost to the fragile economy of the country.

In this regard, the Executive Committee of the National Economic Council (ECNEC) on August 5, this year approved the up-gradation of existing Mainline-1 (ML-1), the 1,872-kilometre railway project from Peshawar to Karachi, including the establishment of a dry port near Havelian and upgrading Walton Academy.

The project was approved at the rationalised cost of US\$6,806.783 million, on a cost-sharing basis between the governments of China and Pakistan.

Under the project, the existing 2,655-kilometre track would be upgraded, while the speed of passenger trains would increase from 65/110 kilometres per hour to 165 kilometres per hour and the line capacity would increase from 34 to 137/171 trains each way per day.

The project would be completed by June 2023 and it is expected to enhance Pakistan's global ranking in cross border trade-related indicators. It would also serve as the integration point bridging cargo/logistics systems and other trade-related processes.

Besides, under CPEC, energy projects made progress in 2019-20. The two energy sector projects—the Engro Thar Power and Mine project (660 MW) and HUBCO Coal Power Project (1320 MW) were commissioned on July 10, 2019 and August 14, 2019 respectively. As a result, the ground-breaking ceremony of Gwadar 300 MW Coal Power project was held on November 4, 2019. So, the first phase of the construction of the

CPEC was very successful, while 22 major energy and transportation infrastructure projects having been put into operation.

As regards the CPEC project, Prime Minister Imran Khan and Chief of Army Staff General Qamar Javed Bajwa are keen to see the implementation of CPEC projects on a priority basis. Hence, the work on projects continued even during Covid-19. However, with the successful experience in the first stage, Islamabad has already given approval to the establishment of 10 special economic zones in the four provinces.

In fact, CPEC will open new doors of development relating to various fields, as the national economy of the country will grow fast, leading to the creation of new job opportunities, poverty reduction, and development of transportation sector, boost industrial growth and exports. The other areas of the project include industrial parks, agricultural development, tourism, financial cooperation, improvement in municipal infrastructure, education, public health and people-to-people communication. The energy sector has been assigned top priority to help Islamabad overcome energy shortages.

And Gwadar Port Project is the central point of Pak-China strategic partnership with its strategic location and potential for becoming the future economic and energy hub.

Nevertheless, the establishment of CPEC between deep Gwadar seaport of Balochistan and the historic Silk Road city in western regions-Xinjiang of China will connect Gilgit-Baltistan through Khunjerab Pass. Beijing would also build an international airport at Gwadar, while the roads

infrastructure in Gwadar would link the communication network of the rest of the country to facilitate the transportation of goods.

When Gwadar seaport becomes fully operational, it would connect the landlocked Central Asian states with the rest of the world. Being the commercial hub, the port is likely to increase the volume of trade, bringing multiple economic and financial benefits to Pakistan. It will enable high-volume cargo vessels to move in the major oceans, giving China's short and easy access to the Persian Gulf and the Indian Ocean.

India was openly opposing the CPEC-OBOR or BRI; the US also joined New Delhi. In this context, on October 3, 2017, the then US Defence Secretary James Mattis told the Lawmakers, "The United States has reiterated its support for India's opposition to China's One Belt, One Road initiative...the China-Pakistan Economic Corridor (CPEC) a part of which traverses Pakistan-Kashmir."

Islamabad strongly rejected the statement from the American defence chief that the multibillion-dollar road and rail network CPEC will pass through a disputed territory of Kashmir, urging the international community to focus on blatant human rights violations and 'heinous crimes' committed by Indian occupation forces in the Indian Occupied Kashmir (IOK), and reminded that America that Washington had also participated in an OBOR summit.

Earlier, a statement from the Chinese foreign ministry also dismissed Mattis' statement, saying that the OBOR plan was backed by the United Nations and that CPEC was an economic cooperation initiative. Beijing has also clarified Indian concerns on the CPEC or

OBOR. But, apart from the US, India is particularly opposing the CPEC as part of the anti-Pakistan and anti-China approach.

In this respect, besides America and India, some western countries, including their media have started hostile propaganda against the CPEC.

In this connection, the Chinese Consul General in Karachi, Li Bijian stated on September 8, 2020: "China-Pakistan Economic Corridor will continue to grow and expand despite the negative propaganda by certain countries as it is the flagship project of "One Belt and One Road Initiative" of China".

A day after a controversial interview of a key government adviser cast doubts over future of the China-CPEC project, Chief of Army Staff General Qamar Javed Bajwa met the Chinese ambassador in the General Headquarters (GHQ) in Rawalpindi on September 12, this year and assured him that the CPEC is Pakistan's economic future and its security will not be compromised. The meeting came against the backdrop of a recent report by Financial Times which quoted the Prime Minister's Adviser on Textile and Commerce Abdul Razzak Daud as saying that the newly formed federal government might revisit the CPEC projects.

Nonetheless, the Chinese government has dismissed the criticism as western propaganda and insisted that the CPEC will equally benefit Pakistan.

At this juncture, the media of China and Pakistan must counter the hostile propaganda of the US-led countries against the CPEC, as they do not want to see development and prosperity in Pakistan and China, including the entire region.

परमादेश सरकार क्ता हरायो ?

• राजन कार्की

rajan2012karki@yahoo.com

सर्वोच्च अदालतको परमादेशबाट बनेको देउवा सरकार हुरीको चरो बनेर अन्यौलग्रस्त छ भनिदैछ। देशमा यतिविधन राष्ट्रिय र आन्तरिक समस्या र संकटहरु छन्। जुन्का लागि इमानदार सरकार चाहिएमा सरकार बनाउने देउवा, माधव, प्रचण्ड, जसपा र राजमा आपसमा सत्ता साफेदारीको भगडामा रुमलिरहेका छन्। यसकारण त विश्लेषकहरु भन्छन्- चटकजस्तो तरिकाले संसदले दिनुपर्ने सरकार सर्वोच्चले दियो। मनिप्रियषदलाई पूर्णता दिन नसक्नेहरु ५२ दिनदेखि अकर्मण्य बनिरहेका छन्। जुन सरकारको जन्म नै अप्राकृतिक रूपमा भएको छ, त्यस्तो सरकारले कसरी प्राकृतिक रूपमा काम गर्न सक्यो र ? फेरि पनि जनताका हातमा लाग्यो शून्य संसदबाट घोषणा गरेर संप्रभूता कायम हुने होइन रहेछ। जन-जनको माटोप्रतिको माया भयो भनेमात्र संप्रभूता कायम हुनेरहेछ। संक्रमण दिनदिनै सल्क्यो र बढ्दो छ। देशमा संक्रमण घटेको छैन। सर्वोच्च अदालतमा न्यायाधीशसमेत भ्रष्ट छन् भन्ने रिपोर्टले देखाएको तस्वीर संक्रमण बढ़ यो भन्ने नै हो। न्यायपूर्ण समाजको परिकल्पना गर्ने, अन्यायका अवस्थाहरु

बढ्दै जानु भनेको भयानक संक्रमण हो।

यो संक्रमणले प्रश्न उठाएको छ- संप्रभू भनेको के हो ? कसको संप्रभू ? कसले दिएको संप्रभू ? जनताको कुन र कति अभिमतको संप्रभू ? ठूला नेता वा दलको सहभतिमा मात्र संप्रभूता स्थापित हुनसक्छ ? परिवर्तनपछिका १५ वर्ष मुलुकमा राजनीति भष्मासूर अवतार लिइरहेछ। यो भष्मासूर राजनीतिक लोकले पत्याएको संप्रभू हो ? चुनाव हारेका व्याकिले सरकार चलाए, अदालतका न्यायाधीशले सरकार हाँके, चुनाव जितेकाले सरकार चलाए, अदालतले बनाइदिएको सरकार चल्यो। यही हो सम्प्रभूता ? जस्तो जस्तो सरकार चल्दै आयो, चलिरहेछ- कस-कसका कति जनविश्वासमा उठेको संप्रभूता हो ? लालकिलाको मदारी र पश्चिमाको चकमादिने चटक अथवा उत्तरले सुमसुम्याएको साखुलेपनको भुलभुलैयामा भुल्ने संप्रभूता हो कि ? कुपात्रहरूको कुम्भमेलाजस्तो बन्यो नेपालको राजनीति ? अनिश्चितताको प्रेत राजनीतिले नेपाललाई पिर्न थालेको छ। नागरिकको हालत उखान जस्तो छ- अधि राँडी जानिन, पछि राँडी मानिन, बाघ लाग्यो धिच्याउन, राँडी लागि विच्याउन। विदेशीले जयसिंह धामीलाई तुइन चुँडालेर महाकालीमा हेलिदिएकै हेलिदिए, विदेशपरस्त नेतृत्वबाट पार पाउन गाहो पन्यो।

लोकतन्त्रवादी हुँ भन्नेहरूले बुझनुपर्छ वा तिनलाई जनताले बुझाउनु पर्छ- सिकिकम गयो, फर्किएन। अफगानिस्तान बारूदमाथि पडकिरहेछ। अस्तित्व र सतित्व र गएपछि फर्कदैन इन्यासी समाजमा 'आतूर भोज' को चलन छ। लडने कोही छैनन। कालिगडको काम कारीगरी हो, राजनीतिको काम सेवा हो। नेपालमा न कालिगड छन्, न कारीगरी ? जो छन्, हास्यव्यङ्गका भोकलायो मात्र छन् र खानामात्र खोज्छन्। सुखी नेपाली, समृद्ध नेपाल नेताहरूको हाती र हातीछापे चप्पलजस्तो लोकतान्त्रिक निरङ्कूशताको चिसो छिढीमा सुनिन्एर मोटाएको छ। लोकतन्त्र कही नेताहरूको खेलौना बेको छ। नेपाली छाती बिदेशी स्वार्थ उमार्ने मलिलो माटो बनेको छ। कमिशनका लागि 'मुत्यु बेच्ने' साउदी दलाल अदानन खसोगी वा सुपारी लिएर मान्छे मार्न दाउदभन्दा डरलाग्दा नेताहरू हरेक दिन नेपाल र नेपालीलाई चुसिरहेका छन्। नेपालीत खतरामा छ। टिस्टा काँगडा भन्न पाइएन। मेची-महाकाली पनि भन्न पाइएला नपाइएला ? सगरमाथा हाम्रो शीर भन्धौ, टोपी हाम्रो गोरव भन्धौ, संस्कृत-परम्परा-धर्म कही पनि

१९७९ अप्रिल ४ का दिन। पाकिस्तानका शासक जियाउल हकबा भुण्डियाउन आदेश पाए जुल्फीकर अली भुट्टोले आकाशतिर फर्केर 'या खुदा, मै बेगुनाह हुँ भनेर विच्याउँदा कसैले सुनेनन्। नेपालमा न्यायको स्थिति ठिक त्यसै हुन्नुपर्गो छ।

कालजातिको हकका लागि मार्टिन लुथर किङ लडे, नेपाली हितका लागि

सुरक्षित भएन। नेपाली रहनसहन, शैली-संस्कार रहला नरहला ? राजनीति नाडिगएपछि राष्ट्र परतन्त्रको जुतामुनी पुग्छ। राष्ट्रको स्वाधीनता कतिज्जले रहला ? आज छौं, हाम्रो भोलि संकटग्रस्ता देखिन्छ।

सन १९५९ मा आफ्नो भूमि त्यागेर र सम्पति कुम्त्याएर भारतको धर्मशालातिर भागेका दलाई लामाले समेत नेपालमा

● ● ●

लोकतन्त्रवादी हुँ भन्नेहरूले बुझनुपर्छ वा तिनलाई जनताले बुझाउनु पर्छ- सिकिकम गयो, फर्किएन। अफगानिस्तान बारूदमाथि पडकिरहेछ। अस्तित्व र सतित्व गएपछि फर्कदैन इन्यासी समाजमा 'आतूर भोज' को चलन छ।

● ● ●

लडने कोही छैनन। कालिगडको काम कारीगरी हो, राजनीतिको काम सेवा हो। नेपालमा न कालिगड छन्, न कारीगरी ? जो छन्, हास्यव्यङ्गका भोकलायो मात्र छन् र खानामात्र खोज्छन्।

सुखी नेपाली, समृद्ध नेपाल नेताहरूको हाती र हातीछापे चप्पलजस्तो लोकतान्त्रिक निरङ्कूशताको चिसो छिढीमा सुनिन्एर मोटाएको छ। लोकतन्त्र कही नेताहरूको खेलौना बेको छ। नेपाली छाती बिदेशी स्वार्थ उमार्ने मलिलो माटो बनेको छ। कमिशनका लागि 'मुत्यु बेच्ने' साउदी दलाल अदानन खसोगी वा सुपारी लिएर मान्छे मार्न दाउदभन्दा डरलाग्दा नेताहरू हरेक दिन नेपाल र नेपालीलाई चुसिरहेका छन्।

नेपालीत खतरामा छ। टिस्टा काँगडा भन्न पाइएन। मेची-महाकाली पनि भन्न पाइएला नपाइएला ? सगरमाथा हाम्रो शीर भन्धौ, टोपी हाम्रो गोरव भन्धौ, संस्कृत-परम्परा-धर्म कही पनि

स्वतन्त्र तिब्बतको युद्धमोर्चा खोलेका छन्। फिलिपिस्मा रहेको अमेरिकी युद्धक विमानहरूको विश्रामस्थल र इन्धन आपूर्ति केन्द्र नेपालमा सार्ने भित्री योजना बनेदैछ। एमसीसीको आधारभूमि चीनका लागि संवेदनशील क्षेत्र मानिएको नेपालको अपरमुस्ताङ्गलाई बनाउन नेपालले स्वीकृति दिएछ। नेपाल पानी, पेट्रोलियम र उच्चस्तरीय युरेनियमको खनिज खानीका कारणले पनि सामरिक स्थल हो। जो नेपालको पक्षमा बोल्च, ती सबैलाई 'प्रतिगामी' को ठप्पा लगाइदिए पछि अर्को सुनामी किन चाहियो ? शान्ति र समृद्धिका नाममा बड्यन्त्र हुँदैछ। नेपाल शक्तिराष्ट्रहरूको अखडा बन्यो। यही उकुसमुकुसमा नेपाल सरकार, नीति निसासिसदै छ।

के थाहा, को भन्नसक्छ भोली के हुँच ? नयाँ नेपाल बनाउनेले नेपाललाई विदेशी छातामुनी पुन्याउन सक्छन्, दुका-दुका पारेर बाइसे, चौबिसे पनि

बनाउन सक्छन्। बाबुराम भट्टराईले भनेकै देश आधा भारत र आधा चीन पनि बन्न सक्छ। प्रदीप गिरीले संसदमै बोलेकै भारतले सकेका बेलामा नेपाललाई भारतमा मिलाउन सक्छ। चौतरी अतित्रमण बढेको गैरवरूप नेपाल व्यापारी भने अकर्मण्य नेताहरूको कारण चायात्न र त्याग चायात्न चायात्न भारतमा धर्मशालातिर गर्नुपर्नेछ। यसकारण प्रत्येक नेपालीले सोचौं।

लोकतन्त्र लोकलज्जाको

लक्षणरेखाभित्र मात्र बाँच्छ। अपराध गर्ने कुनै पनि जापानिज बदनाम हुने भो भनेर डराउँछ र आफूले आफ्नै पेटमा तरवार घोवर 'हाराकिरी' गाँठ। नेपालमा निर्धनले तिरेको राजशव र गरिबको गर्धन रेटर पनि शिर उठाएर हिँड्छन्। शोषणको सिकार बनेका नेपाली कंश र औरंगजेवहरूको पूजा-आराधना गर्दार्गाँड जुग जुग बिताइरहेछन्। न जनतामा होस् छ, न नेतामा नैतिकता ? महाकवि लक्ष्मीप्रसाद देवकोटाले यस्तै प्रवृत्ति देखेका होलान्- प्रभूली मलाई भेडो बनाउ ।

अर्थात् पशुहरूको भीडमा मानिस भएर बाँच कठिन छ।

नेपाली कांग्रेस, राप्रपा, अन्य दलीय नेताहरूको राष्ट्रवाद देखेर २१औं शताब्दीका सोसलिष्ट इन्टरनेशनलका जो वाइडेन, मोमार गजाफी, रोड्रिगो डुटेर्ट, सी चीनफिड, डिमिट्री मेड्वेडेव, एन्टोनिस मानिकोलिक, भिक्टर अरवान, भ्लादिमिर पुटिन, किमजोउ उन, निकोलास मुद्रोरो, लियोनेल ब्रिजोला, प्रायुट चानोचा, सिन्जो आबे, ओमार अल बसिरहरू गिज्याउँदा हुन्। नेपालका कम्युनिजम देखेर माओको सुरक्षित मृत शरीर अथवा चारू मजुमदारको आत्मा समेत रुदो हो। किनभने नेताहरूले लोकतान्त्रिक जामा त लगाए, जामाले मुख छोप्दा यौनाड् नाड्गै भएको चालै पाएन्न। माटो असुरक्षित छ, माटोवादी कोही निस्किएनन्। तरवारमुनी सुल्ले जुनसुली क्वेला तरवार खसेर काटिन सक्छ। हामी नेपाली अफगानिस्तानमा जस्तै काटिने, मारिने जोखिममा छौं।

साल्ट ट्रेडिङ फर्मिशन लिमिटेड द्वारा प्रवर्द्धित ग्राह्यांस

तौल पूर्ण, सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाण्डर्डको भित्र बाहिर रकर कोट मै बीचमा रिस्टलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
- उच्च गुणस्तरको रेगुलेटर
- पुन: प्रयोग गर्न न सकिने प्लाष्टिक सिल भएको सिलिण्डर
- कम्प्यूटर प्राविधिकाल चल्ने प्लान्ट, तौलमा सोहै आना दुवक हुन्होस्

पद्धत्यौ हाती बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

मन्यो ज्यादै त्यो जस्ले बिर्सियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मर्रे पनि जस्ले सरिक्यो देशको माटो ।

कायर भरर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहातर भयर एकै पटक मर्न सकौ।

- अधियानवाणी

अभियान

ਸਰਬਾਫ਼ਕੀਏ

अध्यादेश ल्याउनु स्वच्छाचारीताको पराकाष्ठ

पूर्ववर्ति केपी ओली सरकारले संसदलाई छलेर अध्यादेशबाट राज्य चलाएको आरोप लगाउदै विधिको शासनको माग सहित नेपाली काग्रेसको नेतृत्वमा गठनवन्धन बनेको थियो । तर त्यही गठनवन्धनको नेतृत्वको सरकारले संसद अधिवेशन हठात बन्द गरेर संसदको अधिवेशन बन्द गरेकै भोलीपल्ट दल विभाजन सम्बन्धी अध्यादेश ल्याउनु विधि विधान र लोकतान्त्रिक पद्धतीकै खिल्ली उडाउनु मात्र नभएर आफैले तन्कालीन ओली सरकारलाई लगाएको आरोपलाई आरोप हिन बनाउनु बाहेक अन्य केही हुन सक्दैन । २०७७ पुष ५ र २०७८ जेष्ठ ८ गते प्रतिनिधिसभा विघटन अधि र पछि पनि ओली सरकारले अध्यादेशकै भरमा शासन चलाउन लागेको भनेर अहिले सत्ताको नेतृत्व गरी रहेका दलहरूले विरोध गरेका थिए । तर उनीहरूले समेत हठात दल विभाजन सम्बन्धी अध्यादेश ल्याएर दल विभाजन गराउनु जुन जोगी आएपनि कातै चिरेको भन्ने नेपाली उखानलाई चरित्तर्थ गरेको छन् ।

अध्यादेश मार्फत शासन चलाएको भनेर ओलोचनाको पात्र बनेको ओली सरकारको कार्यशैलीलाई पचाहउदै प्रधानमन्त्री शेरवहादुर देउवा सरकारले अध्यादेशकै सहायता लिनु करि उचित थियो ? दल विभाजन सम्बन्धी ऐनमा संशोधन नगरी सरकारको पक्षमा संसदमा बहुमत पुग्न सक्दैन भन्दै आफ्नो नेतृत्वको सरकारलाई टिकाई राख्न दल विभाजन सम्बन्धी अध्यादेश ल्याएर नेकपा एमाले र जनता समाजवादी पार्टीलाई विभाजन गराउनुकै लागि त्यस्तो अप्रिय कार्य गर्नुले लोकतान्त्रिक पद्धती र लोकतन्त्रकै धज्जी उडाउनु हो । दल विभाजन सम्बन्धी अध्यादेशमा दल विभाजनका लागि संसदीय दल र केन्द्रीय समितिमा कमितमा ४० प्रतिशत पुऱ्याएर दल विभाजन गर्न सकिने प्रावधान रहेकोमा त्यसलाई संशोधन गरी केन्द्रीय समिति वा संसदीय दल मध्येको एकमा कमितमा २० प्रतिशत पुऱ्याएर दल विभाजन गर्न सकिने अध्यादेश ल्याउन भनेको आफ्नो सत्तालाई टिकाई राख्ने रणनिति वाहेक अन्य कोही होइन । त्यही अध्यादेशका कारण देउवा सरकार विवादमा तानिएको छ । पुनः स्थापना भएको प्रतिनिधि सभाको अधिवेशनलाई एक महिना नपुग्दै हठाठ वन्द गरेर अध्यादेश ल्याएर दल विभाजन गराउनु आपत्तिजनक कदम हो । देउवा सरकारले राष्ट्रियति लाई सिफारिस गरी जारी भएको अध्यादेश लोकतन्त्रकै लागि घातक रहेको छ । कुनै एउटा दललाई विभाजन गराएर सत्तामा लैजाने रणनितिक उद्देश्यका साथ अध्यादेश ल्याइनुले गर्दा सत्ताधारी दल र सत्तामा रहेकाहरूको चारित्र उदाङ्गो भएको छ । संघीय संसदको प्रमुख विपक्षी दल र सबैभन्दा ठूलो दललाई विभाजित गराएर आफ्नो पार्टीगत स्वार्थलाई पुरा गर्न उद्देश्यले ल्याइएको अध्यादेशको कुचक्कले तेपलको लोकतन्त्र र दलिय पणाली तै भक्तिको सम्भावना रहेको छ ।

सर्वोच्च अदालतले समेत २०७८ असार २८ गतेको फैसालामा दिलय व्यवस्था र अनुसाशनमा कमजोरी हुन चिन्ताको विषय हो भन्ने सन्देश दिई सकेको अवस्थामा दललाई विभाजन गराउन प्रोत्साहन गर्ने यस्तो अध्यादेशले लोकतन्त्र र लोकतात्रिक व्यवस्थालाई कमजोर पार्ने निश्चित जस्तै भएको छ । ओली नेतृत्वको सरकारले अध्यादेश ल्याएर राज्य सञ्चालन अध्यादेशवाट गर्न खोजेको आरोप लगाउने गठबन्धनकै नेतृत्वको सरकारले दल विभाजन गर्ने अध्यादेश ल्याएर आफ्नो नियत देखाई सकेको छ । वास्तवमा देउवा सरकारले ओली सरकारलाई लगाएका विभिन्न आरोपहरू मध्येको एउटा आरोपलाई आफैले स्वीकार गर्दै सत्ता स्वार्थका लागि अध्यादेश ल्याएर दल विभाजन गर्न सघाउन भनेको देउवा सरकारको अपराधपूर्व कार्य हो । यो अपराध पूर्ण कार्यमा सत्तामा सहभागी भएका र हने सम्भावना रहेका सबै दल जिम्मेवार रहेका छन् ।

अहिलेको युगमा संसदको संख्याले मात्र शासन सञ्चाल हुन सक्दैन ।
संसद वाहिरका घटनाकमले र नागरिकको चेतना स्तरले पनि सत्तालाई स्वच्छाचारी बनाउन दिईन, त्यसै कारण अहिले अध्यादेशको विरोध भईरहेको छ । संसदको प्रमुख विपक्षी दलले समेत अध्यादेशको कडा विरोध गरिरहेका अवस्थामा ओली सरकारले गत वैशाखमा ल्याएको अध्यादेशको विरोध काग्यसले निकालेको वक्त्यतय पार्टी सभापति एवं प्रधानमन्त्रीले किन समिक्षाएनन् वा हेरेनन् सैद्धान्तिक र विचार नमिलेको खण्डमा दल विभाजन सम्बन्धी ऐनमा ४० प्रतिशतको प्रावधान राखिएको हो । ४० प्रतिशतवाट २० प्रतिशतमा भार्तु देउवा सरकारको र सरकारमा सहभागि भएका र हुनेहरूको सच्छाचारीताको पराकाष्ठ हो । ९० प्रतिशत चाहियो भनेर कुनै दलले भनेमा त्यो पनि ल्याई दिए भने के होला ? राजनितिक दलहरूको अवस्था । त्यसैले हामी अध्यादेशको जोडदार विरोध गर्दछौं ।

माधवको रोडम्याप दाहालको संयोजन नाम मात्रका प्रधानमन्त्री देउवा

• देवेन्द्र चुडाल

devendrachudal@gmail.com

छानवीन हुन सक्ने सम्भावना न्यून रहेको
 भएपनि सरकारले भारतसँग आवश्यक वार्ता नै
 नगरी छानवीन समिति गठन गर्नु भनेको
 जनताको आखाँमा छारो हाल्ने काम वाहेक
 अन्यकेही हुन सक्दैन । कटुनितिक तरवारवाट
 समस्याको समाधान खोज्नुको बदला सरकार
 त्यस विषयमा चु सम्म वोल्न नसकेको हुनाले
 प्रष्ठ हुन्छ कम्पोटवल सरकार कस्तो लागि
 रहेछ भनेर ।

दुर्दवा सरकार गठन भएका ५० दिन पुगेपनि सरकारले १५ वटा अध्यादेश संसदमा पेश गरेको यहि भाद्र ३० गते ६० दिन पुग्दैछ ६० दिन भीत्रमा संसदवाट प्रतिस्थापन विधेयक पारित नभएको खण्डमा त्यस्ता विधेयक स्वत खारेज हुने सम्बैधानिक प्रावधान रहेको छ त्यसैले ति विधेयक पारित गर्न सरकारले तत्काल प्रतिनिधिसभाको वैठक वोलाउनु पर्ने हुन्छ । यदि संसदको वैठक वोलाईयन भने सरकारले फेरि अध्यादेश जारी गर्नुपर्ने हुन्छ । सरकारले माथी उल्लेखित दुई कार्य गर्न नसकेको खण्डमा वजेट सम्बन्धी तिनवटा अध्यादेश खारेज हुनेछन् । जस्मा आर्थिक ऋण विनियोजना सम्बन्धी अध्यादेश खारेज हुनेछन् । त्यसैगरी यौन हिसा विरुद्धका केही ऐनलाई संशोधन गर्ने अध्यादेश, तेजाव तथा अन्य घातक रासायनिक पदार्थ नियमन अध्यादेश नेपाल नागरिकता पहिलो संशोधन अध्यादेश कोभिड -१९ संकट व्यवस्था अध्यादेश औषधी तेजो संशोधन अध्यादेश र स्वास्थ्यकर्मी तथा स्वास्थ्य संस्थाको सुरक्षा लगायतका अध्यादेश पनि भाद्र ३० गते सम्ममा प्रतिस्थापन गरी सक्नु पर्ने हुन्छ । सर्वोच्च अदालतको परमादेश अनुसार श्रावण ३ गते संसदको वैठक सुरु भएपछि १० वटा वैठक बसेपनि कुनै अध्यादेश सरकारले संसदमा प्रस्तुत गर्न उचित ठानेन् संसदमा ति अध्यादेश प्रस्तुत वा स्वीकारसम्म नगरी हटात सरकारले संसदको वैठक नै बन्द

गरी फेरी दल विभाजन सम्बन्धी अध्यादेश त्यायो । त्यही अध्यादेशकै कारण दल विभाजन भयो त्यो पनि सरकारकै कारण । सरकारसँग अब आर्थिक विधेयकहरू खारेज हुन नदिन दुई विकल्पहरू मात्र बाँकी रहेको छ । पहिले विकल्प फेरी अध्यादेश जारी गर्नु, दोस्रो संसदबाट स्वीकृत गराएर प्रतिस्थापना विधेयक लैजाने । दोस्रो विकल्प अब संसद बोलाएर भाद्र ३० गते सम्मा प्रतिस्थापना विधेयक पारित गर्नु । यो कार्य निकै जिटिल र न्यून सम्भावना देखिएको छ । नेकपा एमालेले माधव नेपाल सहितका १४ सांसदलाई कारबाही गरिए सांसद पद पद रिक्त रहेको सूचना जारी गर्न भाद्र १ गते संसद सचिवालयलाई पत्र पठाएको र त्यसको जानकारी निर्वाचन आयोगलाई समेत दिएकोमा सभामुख अग्नि प्रसाद सापोटाले १३ दिन सम्मा नेकपा एमालेले पठाएको पत्रलाई गुपचाप राखी १३ दिनमा निर्वाचन आयोगले माधव नेपाल समूहलाई छुट्टै दल दर्ता गरी दिएकोले कारबाही गर्नुपर्ने अवस्था नदेखिएको भन्दै उनीहस्तको पद बचाई दिएकाले संसदको प्रमुख प्रतिष्ठकी दल नेकपा एमाले रुष्ट बनेको छ । त्यही कारणले गर्दा संसद सहज रूपमा अधि बढ्दन सक्ने सम्भावना न्यून रहेकाले सरकारले पहिले विकल्प रोज्ज सक्छ आर्थिक विधेयक पारित गर्न कस्तिमा २० दिन लाग्न सकछ, अब श्रावण ३ गते संसदमा पेश भएको अध्यादेश प्रतिस्थापन विधेयक संसदमा पेश गरेपनि समय नै पग्दैन । तर सरकारले

नियम उल्लंघन गरेर फास्ट ट्रयाकबाट विधेयक पारित गर्ने बाटो भने खुल्ला रहेको छ । तर नेकपा एमाले नै संसदको प्रमुख विपक्षी दल भएकाले उसको सहयोग विना विधेयकहरू फास्ट ट्रयाकबाट पारित हुन सक्ने सम्भावना नै रहेँदैन । प्रमुख विपक्षी दलका सचेतक विशाल भट्टराईले फास्ट ट्रयाकबाट विधेयक पारित गर्ने गरी नियम निलम्बन गरे कुनै हालतमा पनि विधेयक पारित गर्न नदिने बताइसकेका छन् । केपी ओली सरकारले संसदको चालु आर्थिक वर्षको बजेट सहित १५ वटा अध्यादेश जारी गरेको थियो । देउवा नेतृत्वको सरकारले आठौ अधिवेशनमा एउटा पनि प्रतिस्थापना विधेयक ल्याउन सकेको थिएन ।

देउवा नेतृत्वको सरकारमा सहभागि भएका
दलहरू नेपाली कांग्रेस, माओवादी केन्द्र,
जनता समाजवादी पार्टी, नेकपा एकीकृत
समाजवादी र राष्ट्रिय जनमोर्चाको सहमति
बेर देउवा सरकारले पाइलासम्म चाल्न नसकेको
अवस्था रहेको छ । त्यसमा पनि माओवादी
केन्द्रका अध्यक्ष पुष्टमल दाहालको सहमति
बेर देउवा सरकारले कुनै ठोस निर्णय गर्न
सक्ने सम्भावना न्यून रहेकाले गर्दा देउवा
प्रधानमन्त्री रहेका भएपनि अप्रत्यक्ष रूपमा
दाहाल नै प्रधानमन्त्री जस्ता देखिएका छन् ।
उनलाई माथिव नेपालको प्रत्यक्ष सहयोग र
सार्वत्र देखिएको एक अविवार्ता चिन्ह

समर्थन रहकाले गदा उन्होस्तलाई चिदाएर देउवा अधि बढ्न सक्ने सम्भावना नै छैन । गठबन्धनको रोडम्यापका योजनाकार माधव नेपाल हुन् भने त्यसलाई समायोजन गर्ने पुष्टकमल दाहाल भएकाले गर्दा देउवा त नाम मात्रका प्रधानमन्त्री जस्ता भएका छन् । त्यसमा पनि नेपाली कांग्रेसको महाधिवेशन सुरु भएको र देउवा नेपाली कांग्रेसको सभापतिमा पुन उम्मेदवार भएकाले गर्दा उनी एकलै अधि बढ्न सक्ने सम्भावना नै देखिँदैन । देउवाले पछिल्लो समयमा सरकारलाई भन्दा पार्टीका कामलाई प्राथमिकतामा राखेर जसरी भएपनि पुन आफू सभापति बन्न चाहिरहेका छन् । त्यही कारणले गर्दा उनले गठबन्धनका नेताहस्तलाई चिद्याएर अधि बढ्न चाहेका छैनन् । आँउंदो माघ फागुनमा स्थानीय तहको निर्वाचन हुनुपर्ने छ भने वैशाख जेष्ठमा प्रतिनिधिसभा, प्रदेशसभाको निर्वाचन हुनुपर्ने सम्बैधानिक व्यवस्था अनुसार निर्वाचन हुने भएकाले दाहालले अहिलेको गठबन्धनलाई निर्वाचनसम्म कायम राख्दै निर्वाचनमा पनि गठबन्धन नै बनाएर अधि बढ्न चाहिरहेका छन् । दाहालको एउटै उद्देश्य हो माधव नेपालले नेतृत्व गरेको नेकपा एकीकृत समाजवादी पार्टीलाई नेकपा एमाले भन्दा तुलो पार्टी बनाउने र केपी ओली नेतृत्वको नेकपा एमालेलाई अहिले देखि नै एकल्याउँदै जाने रणनीतिक उद्देश्य उनले लिएका छन् ।

रेणुनारात्रे उदरथ उनले गिर्को छूँ ।
माओवादी केन्द्र एकलै निर्वाचनमा गएको
खण्डमा ऊ निकै सानो पार्टीमा दरिन सकछ
त्यसैले अध्यक्ष दाहालले अहिलेको गठबन्धनलाई
निर्वाचनसम्म लैजाने उदयोष गरिसकेका छन् ।
माओवादी केन्द्रका केही प्रभावशाली नेताहरू
नेकपा एमालेमा प्रवेश गरेका र नेकपा एमालेबाट
केही व्यक्तिहरू नेकपा एकीकृतमा सामेल भएका
हुनाले त्यसको पूर्ति माओवादी केन्द्रबाट नेकपा
एमालेमा प्रवेश गरेकाहस्ताट हुन सकछ ।
निर्वाचन आयोगले प्रदेश सांसद र स्थानीय
तहका जनप्रतिनिधिहस्ताई नेकपा एमाले वा
नेकपा एकीकृत समाजवादी रोजन यहि भाद्र
२२ गते सम्मको समयसीमा निर्धारण गरिदिएको
हुनाले भाद्र २२ पछि मात्र नेकपा एमाले र
नेकपा एकीकृत समाजवादीको स्पष्ट खाका
देखिन सकछ । निर्वाचनको बेला सत्तामा रहेको
दलले सरकारी संयन्त्रलाई प्रयोग गरी आफ्नो
पक्षमा केही मत पनि सक्ने सम्भावना रहेपनि
त्यसले मात्र काम गर्न सक्ने अवस्था देखिँदैन ।
विगतका निर्वाचनले त्यही देखाएको छ । जे होस्
आउँदो निर्वाचनमा प्रधानमन्त्री देउवा र उनको
गठबन्धनलाई दल विभाजन गराएको आरोप लाग्न
सकछ । त्यो आरोपको खण्डन गर्ने आधारहरू
नदेखिएकोले गर्दा कांग्रेसले सबैमन्दा तुलो पार्टी
बन्ने सुर्वज्ञ अवसर गुमाउन सकछ । गठबन्धन
गरेर निर्वाचनमा गएको खण्डमा कांग्रेसको
अवस्था अहिलेकै हाराहारीमा हुनसक्छ । त्यो
कांग्रेसका लागि अर्को घातक कार्य हो त्यसैले
कांग्रेसले एकलै निर्वाचनमा जान उपर्युक्त होनेछ ।

एमाले ताछ्ने मिसन र निसानामा दोस्रो पुस्ता

रश्मी आचार्य

परमादेशबाट जन्मेको देउवा सरकारले दल विभाजनसम्बन्धी अध्यादेश ल्याएर देशमा पुनः राजनीतिक अस्थिरताको बीजारोपण गरेको छ । ०७२ को संविधानले निर्माण गरेका कर्यां प्रावधानमाथि अध्यादेशले धावा बोलेको छ । मूलतः राजनीतिक रिस्तरताका संवाहक मानिने दलमाथि आरो चलाएर बामे सर्दै गरेको प्रणालीलाई नाकाम बनाउन र जनतामा विरुद्ध फेलाउन गठबन्धन सरकार उद्यत देखिन्छ ।

एकार्टफ, सरकार बनेको डेढ महिनासम्म पनि मन्त्रिपरिषद् विस्तार गर्न नसक्नु र अर्कार्टफ महाकाली तर्फ 'भारतीय पक्षले तुइन काटिदिएपछि' बेपता जयसिंह धामीबारे महिना दिन बितिसक्दा पनि एक शब्द नबोल्नु गठबन्धन सरकारको नियत डेढ महिनामै उदागिएको छ । प्रधानमन्त्रीमा शेरबहादुर देउवाको पाँचौ इनिड पहिलेभन्दा कर्यां गुण खराब हुने लक्षण हानिमुन समयमै प्रकट भएको छ । विडम्बना, उनको ध्यान केवल विपक्षी दल ताछ्नमै केन्द्रित छ ।

एमाले ताछ्ने मिसन : एमाले फुट्नैपर्याय, जुटाउन लाग्नेहरू गलत छन् भनेर पछिला दिनहरूमा नयाँ कथन निर्माणको कारखाना नै चलेको छ । यही रणनीतिअन्तर्गत माधव नेपालको फुटपरस्त कदमले चाहिं 'वाहवाही' कमाइरहेको छ । यस्तो लाग्छ, एउटा तपका एमाले विखण्डनमा उत्सव मनाइरहेको छ । आखिर यस्तो मिसन किन चलेको छ ? संसद्मा भएका पार्टीहरू सजिलै फुट्ने ढोका खोलेर के स्थायित्व हुन्छ ? के यस्ता रवैयाले लोकतान्त्रिक प्रणाली सुदृढ होला ? के यो एमालेको निजी मामला मात्र हो ? देशको भलो चिताउने हरेकले यस्ता दूरगामी महत्वका सवालमा तार्किक बहस चलाउन जरूरी छ ।

एमाले ताछ्ने हतियार एमालेप्रिवेबाट जन्माउन गठबन्धन सरकारले दल विभाजनसम्बन्धी अध्यादेश ल्याएको सत्यता धामजत्कै छर्लंग छ । संसद् को सबैभन्दा ठूलो तथा प्रमुख प्रतिपक्षी दललाई ताहेर सरकार बलियो बन्न यो मिसन चलेको स्पष्ट छ । 'संविधान मिचियो, 'लोकतन्त्र धारापमा पन्यो, 'प्रतिनिधिसभा पुनर्स्थापना गर्नुपन्यो' भनेर रटान लगाउनेहरूले नै संसद् को चिरहरण गरेर अध्यादेश ल्याउनुले उनीहरूको कथनी र करणी भिन्न हुन् भन्ने पुनर्पुष्टि भएको छ ।

हिजो ओली सरकारले ४० प्रतिशत प्रावधान कायमै राखी '४' को ठाउँगा 'वा' मात्र राखेर अध्यादेश ल्याउँदा 'अस्थिरता बीजारोपण गर्न कदम' भनी विरोधमा उत्रेका पात्रले नै ४० लाई २० प्रतिशतको सीमामा भारार घोर प्रतिगामी अध्यादेश ल्याउनु व्यवहारतः पश्चामी बाटो अपनाउनु हो । अफ रोचक त के छ भने, हिजो अध्यादेशको चर्को विरोध गर्ने माधव नेपाललाई आज एमाले चोइट्याउन अध्यादेश नभइन, प्रचण्डको नजरमा त यो अध्यादेश देश र संविधान बचाउने अस्त्र नै ठहरियो । हिजो आफैले थुकेको थुक आज आ०नै निधारमा टाँसेर क्रान्तिको गुडी हाँक्ने नेताहरूको यो हदको निष्ठरोपनको जति नै निन्दा गरे पनि कम हुन्छ । तसर्थ, दल विभाजनसम्बन्धी अध्यादेशले संविधान र देश बचाउँछ

भन्नु दृष्टिकोणको दिवालियापन र कुर्कीबाहेक केही होइन । एमालेलाई नताछी गठबन्धनले सास फेर्न पनि नसक्ने र प्रचण्ड-माधव लगनगाँठो धरापमा पर्ने भएकाले यो मिसन चलेको स्पष्ट छ । त्यतिमात्र होइन, एमालेलाई नताछी आगामी निर्वाचनमा कांग्रेसले समेत अधिलो निर्वाचनको भन्दा परिणाम सुधार्न नसक्ने लेखाजोखा गरेर यो अस्त्र चलेको छ । प्रचण्ड-शेरबहादुर-माधवको गठबन्धनलाई आगामी चुनावसम्म लैजाने यसको मुख्य मकसद देखिन्छ । बाट्य शतिहरूका विभिन्न एजेन्डाको मूल अवरोधक एमालेलाई नै ठानेर उनीहरूले पनि यो मिसनमा मलजल गरेकै छन् ।

एमालेलाई चौटर्फी धेराबन्दीमा पारेर पहिले ताछ्ने, त्यसपछि मास्ने दिवास्वप्न देखेहरूको पक्ति ढूलै छ । केवल विपक्षी पार्टी फोर्न, त्यसमा पनि कति प्रतिशतसम्म तल भर्दा एमाले पृष्ठ भन्ने अग्रिम हिसाबकिताब गरेरे यो विधेयक ल्याइएको छ । जगजाहेर छ, अध्यादेश एमाले फुटले बैधता नपाऊन्जेल, प्रदेश सांसद र स्थानीय जनप्रतिनिधिले फुटेको पार्टी रोजे प्रक्रिया नसकिञ्चेल मात्र जीवित राखिनेछ । अध्यादेश राहिरहँदा मन्त्रिमण्डल विस्तारपछि यसले आफैलाई खाने डरले यसलाई निष्क्रिय पार्न दाउमा गठबन्धन देखिन्छ ।

निसानामा दोस्रो पुस्ता : अनेक कथन रची दल विभाजनसम्बन्धी अध्यादेश जन्माएर एमाले विभाजन गरिसकेपछि त्यसका मिसनधारीको

निसाना एमाले एकताका पक्षघर दोस्रो तहका नेताप्रति सोफिएको छ । एमाले ताछ्ने मिसनकै उपक्रमअन्तर्गत यतिवेला दोस्रो पुस्ताप्रति आक्रमणको निसाना सोझ्याइएको छ । यस क्रममा स्वयं माधव नेपाल फन्टलाइनमा उत्रेर वायुद्ध चलाइरहेका छन् ।

कसैले विश्वासका आधारमा हस्ताक्षरसहितको खाली चेक दियो भन्दैमा सहमतिभन्दा बढी रकम फिर्तु विश्वास तोड्नु हो । भरोसा गर्नेहरूमाथि धोका दिनु हो । सम्भवतः नेपालले निर्णयक क्षणमा दोस्रो पुस्तालाई त्यसै धोका दिए । उनले आफूसहित सहभागी

पक्षमा उभिए । १० बुँदेको अपनत्व लिएर पार्टी एकता जोगाउन लागे । व्यक्ति मन नपर्न सक्छ, तर व्यक्तिको रिस पार्टीसँग साझ्नु हुँदैन भन्ने पार्टी भावनामा उनीहरू नै अडिङ देखिए ।

विशाल र जीवन्त पार्टीभित्र बहस चल्नु, पक्ष र विपक्ष हुनु अस्वाभाविक होइन । विवाद कहिले उत्कर्षमा पुग्छ त कहिले छौंटै साम्य हुन्छ । मूल कुरा विवाद के विषयमा हो ? प्रकृति कस्तो हो ? भन्नेले त्यसको कम्पन र परकम्पन निर्धारण गर्ने । त्यसमा पनि पद, मानसम्मान, राजनीतिक नियुक्तिजस्ता प्राविधिक कुराको

● ● ●
एकता रोज्जे दोस्रो पुस्ताको बोल्ड निर्णय संस्थागत विकास र पार्टी निर्माणका लागि दूरगामी महत्वको छ । एमालेको विखण्डन हेर्न चाहनेहरूलाई यसले बलियो भापड हानेको छ ।
● ● ●

भार निकालेको सामूहिक निचोडको समेत धज्जी उडाए । जस्तो कि, १० बुँदे सहमतिको सुरुमा स्वामित्व नलिनु, अलि पछि केन्द्रीय सदस्य र स्थायी कमिटी बैठकले १० बुँदेका आधारमा पार्टी एकतामा जोड दिने निष्कर्ष निकालिसकेपछि पनि त्यसमा नउभिन्नु उनको राजनीतिक बैइमानी छल्ङ देखिन्छ । तुलनात्मक स्थामा बरु दोस्रो तहका नेताहरू नै सामूहिक निर्णयका

विवाद उत्कर्षमा पुन्याएर त्यसलाई विभाजनकै तहमा लैजानु गैरमार्क्सवादी विच्छन हो । अधिलो महाधिवेशनमा अध्यक्षमा पराजित हुने, तर अर्को महाधिवेशनागावै अध्यक्ष चाहिने र नपाए विभाजन रोजे माधव प्रवृत्ति कम्पुनिस्ट आन्दोलनकै लागि कलंक हो । समाधानउन्मुख भइसकेका '२ जेठ' वा '१० बुँदे सहमति' लाई ल्याएर अकारण विभाजनमा हामफाल्नु हजार

(नयाँ पत्रिकाबाट)

Every game. Everything about the game.

Sabai Khel

- www.sabaiKhel.com
- /sabaiKhel
- info@sabaiKhel.com
- @sabaiKhel
- For Advertisement: sabaiKhel@gmail.com

'रोग लाग्नै नदिनु, प्रयत्न तपाईंको कही भए, उपचारमा साथ दिने वाचा हाम्रो'

नेपाल लाइफ घातक रोग

उपचार रख्च योजना

रु. ५० लाख सम्म घातक रोगहरूको उपचार खर्च*

फोक्सी रोग	पार्किंसन्स रोग	ब्यान्सर	पैंग अध्येतन	कोमा	महाध्वमी शल्याकारा	पहिलो हृदयघात
बेल्ट सिएरिन	पल्मरी धमनी रक्तसंपर्क	बोन म्यारो प्रयारोपण	अल्जाइमर	मस्तिस्कधात	मस्तिस्क स्लेरारिसिस	तेश्रो डिग्मो-पोलेको
मीलिटरी	विफलता	विलेजा	पक्षघात	मीलिटरी	प्रत्यारोपण	मृदुका मर्याद

नेपाल लाइफ
इन्स्योरेन्स कं. लि.

क्रिकेट जीवन अमूल्य छ...

शासकवर्गको अराजक शैलीका कारण लोकतन्त्र बदनाम

- उपेन्द्र भा -

लोकवाणी मात्र होइन, अराजकता फेलाउने शीर्ष राजनीतिक दलहरूले पनि राजनीतिक अराजकता व्याप्त रहेको कुरा स्वीकारेको छ। अकर्मण्य र स्वेच्छाचारी सबैले राजनीतिक असन्तुष्टता प्रकट गर्नु प्रणालीमा रहेको अराजकतालाई औल्याउँच। संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको संविधान घोषणा गर्दा मौलिक फूर्तिको प्रदर्शन गर्नुहरू पनि यस प्रणालीबाट दिक्क भानेका छन्। दिनहुँ लुगा फेरे जस्तै प्रणाली पनि फेर्ने शासकवर्ग कुन प्रणाली रुचाउँचन् प्रष्ट हुन सकेको देखिँदैन।

संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रलाई जनसरोकारको प्रणाली बनाउन, विकासको गतिलाई तीव्र बनाउन उत्साही जनताले पहिलो पटक दुईतिहाइको जनादेश दिएर नेपाल कम्प्युनिट पार्टीको अध्यक्ष केपी शर्मा नेतृत्वको सरकारलाई विश्वास गरेको थियो। ऐतिहासिक राजनीतिक प्रतिष्ठा प्राप्त गरेको ओली सरकार संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको प्रणालीभन्दा बाहिर गएर स्वतन्त्र रूपले सरकार संचालन गर्दा राजनीतिक अराजकता बढन थाल्यो। ओलीको उचान दुकामा हाँसेर रमाउनेहरू पनि ओलीको शासन शैली निरंकुश भयो भनेर अभियक्ति दिन थाल्दा ओलीको अलोकप्रियता बढन थाल्यो। देश र जनताप्रतिको दायित्व र जिम्मेवारीबाट अलगिँदै केपी ओली राजाको शैलीमा शासन थाल्दा कम्प्युनिट चरित्रको यस्ता निकृष्ट प्रदर्शनले अराजकतालाई खुलेआम मैदानमा उत्तान्यो।

भनिन्छ, देश र जनताको अपेक्षा पूरा गर्न शासक अलिङ्कति निरंकुश पनि बन्छन्। त्यो निरंकुशता जो जनताको भलोको लागि आएको हुन्छ, सबैका लागि ग्राह्य हुन्छ। तर नितान्त व्यक्तिगत स्वार्थ सिद्धिका लागि प्रयोग हुन निरंकुशता राजनीतिक अराजकतालाई निर्म्याउँच। ओली सरकारमा यही भएको हो। ऐतिहासिक राजनीतिक अवसर प्राप्त गरेको ओली सरकार देश र जनताका लागि अवसर प्रयोग नगरी आसेपासे वा आफ्ना समर्थक व्यक्ति वा कर्मचारीलाई आर्थिक अनियमितालाई बढावा दिन प्रयोग भएकोले अरु सरकारभन्दा ओली

सरकारको बढी आलोचना भएको हो। जनताको जनादेशलाई निजी स्वार्थमा प्रयोग गर्ने ओली सरकारको पालामा आएको बेथितिले समग्र प्रणाली माथि नै प्रश्नचिन्ह खडा गरी दिएको छ। संघीयताको खारेजी विपक्षहरूका राजनीतिक एजेण्डा बन्न थालेको छ। १० वर्षमा आन्दोलन आउने र संविधान समाप्त गर्ने नेपाली राजनीतिको विशेषता रहेकोले यसपाली त १० वर्ष पनि पूरा हुने छौंट छैन।

ओलीलाई एमसीसीको स्वाद चाख्न नदिने विपक्षी र शक्तिकेन्द्रको रणनीतिले कम्फोर्टेवल सरकार त्याउन बनाएको रणनीतिअनुसार नै अहिले शेरबहादुर देउवा प्रधानमन्त्री बनेका छन्। साफा रणनीति कायम रही शेरबहादुरको सरकारले एमसीसी पास गर्ने कुरा विस्तारै जाटिल बन्ने सम्भावना देखिँन्छ। प्रचण्ड एमसीसीको पक्षमा छन् भने माओवादीका अरु नेताहरू विपक्षमा छन्। माधव नेपाल पक्षका नेता डा.भीम रावल, माओवादीका नेता देव गुरुङहरू एमसीसीलाई राष्ट्रधाती भनिरहेका छन्। ओली एमसीसीको पक्षमा बोले तापनि आफ्नो पहुँच्यन्दा एमसीसीलाई बाहिर लगेका कारण उनले आफ्नो मतको दुरुपयोग किन गर्नेन्।

राजावादी हिन्दूवादीहरूको ओलीलाई व्यापक समर्थन थियो। अहिले उनी एमसीसीको कडा विरोधमा उत्रेका छन्। एमसीसी राष्ट्रधाती सम्झौता हो भनेर असन्तुष्ट पक्षको बलियो जनआधार बन्ने कुरामा किञ्चित शका छैन। यसमा ओली पक्ष पनि नामेल नहोला भन्न सकिन्न। राष्ट्रवादी छिउ उनैको हो।

हरेक परिवर्तनसँगै स्वार्थको चरित्र पनि बदलिँदै जाने यहाँको अनौठो चलन रहेको छ। गरुङ्घनको स्वार्थलाई एमसीसीको स्वार्थसँग जोड्नु सजिलो छैन। सरकार सहयोगी दलहरूलाई पक्षमा उत्तर्नुभन्दा पूर्व तै एमसीसी विरुद्धको विपक्षको ढूलू भेललाई सबै मनसायलाई नेस्तनाबुद गर्न सम्भावना पनि प्रवल छ।

राजनीतिक दलहरू स्वार्थपूर्तिका लागि एक अर्कालाई सहयोग गर्नेन्। देश र जनताका लागि अवसर प्रयोग नगरी आसेपासे वा आफ्ना समर्थक व्यक्ति वा कर्मचारीलाई आर्थिक अनियमितालाई बढावा दिन प्रयोग भएकोले अरु सरकारभन्दा ओली

गर्ने यही मानसिकताबाट सबै प्रेरित रहेकोले अराजकता स्वतः निस्तिने स्पष्ट छ। ओलीको पालामा दास गुलामबाहेक सरकारमा अरु समावेश हुन नपाइनेको विरुद्ध शेरबहादुर देउवाको मन्त्रिमण्डलमा सबै दलहरू समावेश हुने स्वार्थ मिलेको कारण गठबन्धनको सरकार बनाउन सबै प्रेरित भए। अर्को खास कुरा ओलीको नेतृत्वमा चुनाव हुँदा आसेपासे जिते सम्भावनाबाट पनि डराएर दलहरूले गठबन्धनको सरकार बनाए। निजी स्वार्थ पूरा गर्नुबाहेक सरकारको फरक चरित्र कही छैन।

विगतका घटनाक्रमहरूबाट अउटा कुरा के साबित भएको छ कि देश र जनताको हितमा लोकतान्त्रिक पद्धतिलाई कसरी कार्यान्वयन गर्ने भन्नेबारे कुनै पनि शीर्ष दलका नेताहरू असक्षम भएका छन्। यिनीहरूद्वारा प्रयोग भएको लोकतान्त्रिक प्रक्रिया जनताहित विपरीत साबित हुन गएकोले लोकतान्त्रिक प्रणाली नै कलंकित भएको छ। आफ्नो अज्ञानता, असक्षमताका कारण प्रणाली नै बदनाम हुने अवस्थामा कमी कमजोरीको समीक्षा नगरी एक अर्कालाई दोषारोपण गरी उम्कने अर्को असक्षमता हो। राज्यसत्ता हाम्रो पेवा हो भने मान्यतालाई वैधानिकता प्रदान गर्न नेपाली काग्रेस र नेपाल कम्प्युनिट पार्टी दुवै शीर्ष दल सफल भएका छन्। यसरी राज्यसत्तामाथि पालैपालो सवारी गर्ने यी दल मात्र शासकको रूपमा विकसित भएको छ।

लोकतन्त्रको विकृत रूप देखेर जनतामाफबाट राजा आउ, देश बचाउको नारा पनि घन्चिन थालेको छ। देवत्व स्थानमा रहेका यी शासकवर्गको अराजक शैलीबाट लोकतन्त्र बदनाम भई जनताले राजाको आह्वान गर्न थालेकोले आप नो चरित्रमा सुधार त्याउ भन्ने सुफाव पनि सूर्यलाई दीपक देखाउने जस्तो हो। देवत्व स्थानमा त पूजा मात्र हुन्छ। कुपात्र भनेर आलोचना गरिँदैन।

असक्षमताले असन्तुष्टता, अराजकता, द्वन्द्व र परिवर्तन त्याई रहन्छ। परिस्थितिवश क्रिया, प्रतिक्रियाको माध्यमले समाज परिवर्तन भई रहने नैसर्गिक नियम हो। यसमा कोही कलंकित हुन्छ। कसैले इतिहास रच्छ। (मधेश दर्पण फिचर सेवा)

पेट्रोलियम पदार्थ ढुवानी गर्ने द्यांकरको भाडा समायोजन गर्न सहमति

बढेका कारण एक पटक सम्पूर्ण खर्चका दरमा हेरफेर गर्नुपर्यन्तो भनेका छन्।

व्यवसायीले ६ महिनाअधि नै डिजेलको मूल्य बढाएक अन्य खर्चका शीर्षकमा भएको बढोत्तरीअनुसार ढुवानी भाडा समायोजन गर्न मात्र राखेका थिए। त्यसपछि उद्योग बाणिज्य तथा आपूर्ती मन्त्रालयको उपसचिव उर्मिला केसीको संयोजकत्वमा निगम पदाधिकारी, व्यवसायी, काठमाडौं विश्व विद्यालयलगायतका पदाधिकारी रहने गरी एउटा कार्यदल बनाइएको छ। सो कार्यदलको प्रतिवेदन अनुसार ढुवानी भाडा समायोजन गर्न भनिए पनि कार्यदलले हालसम्म प्रतिवेदन दिएको छैन। तर, यो बीचमा सार्वजनिक यातायातको भाडादर २८ प्रतिशत वृद्धि

गर्ने निर्णय भएपछि पेट्रोलियम ट्यांकर व्यवसायीले आफ्ना माग पुरा गराउन दबाव शुरू गरेका थिए। उनीहरूले इन्धन ओसार्न बन्द गर्नेसम्मका कार्यक्रम राखेपछि निगमले मन्त्रालयसँगको समन्वयमा ढुवानी भाडा समायोजन गर्न सहमति जनाएको छ। व्यवसायीहरूका अनुसार ३५ देखि ४० प्रतिशतसम्म दुवानी भाडा वृद्धिका लागि दबाव दिइएको छ। तीन बर्षदेखि डिजेल बढेका अन्य खर्चका शीर्षकमा कुनै परिवर्तन नगरेकाले अहिले ४० प्रतिशतसम्म वृद्धि गर्नुपर्ने व्यवसायीको माग हो। ट्यांकर ढुवानी व्यवसायी महासंघका महासचिव विश्व अर्यादलले बजार भूम्प्रभानुसार ढुवानी भाडा समायोजन गर्नुपर्ने माग राखिएको बताए।

खेलकुद

रोनाल्डोले तोडे अली दाइको कीर्तिमान

पोर्चुगिज सुपरस्टार क्रिस्टियानो रोनाल्डोले इरानी खेलाडी अली दाइको अन्तर्राष्ट्रिय फुटबलमा सर्वाधिक गोलकर्ताको कीर्तिमान तोडेका छन्। विश्वकप छनोट अन्तर्गत बुधबार राति भएको खेलमा रिप्लिक अफ आयरल्यान्डविरुद्ध गोल गर्दै रोनाल्डोले अन्तर्राष्ट्रिय फुटबलमा सर्वाधिक गोल गर्ने कीर्तिमान आफ्नो नाममा लेखाएका हुन्।

इरानका अली दाइले सन् १९९३ देखि सन् २००६ सम्म १०९ गोल गर्दै कीर्तिमान लेखाएका थिए। अली दाइको सो रेकर्ड रोनाल्डोले युरोकपमै बराबरी गरेका थिए।

बुधबार राति भएको खेलमा सुरुआतमै रोनाल्डोको पेनाल्टी आयरल्यान्डका गोलकिपरले रोकेपछि अन्तिम २ मिनेटमा २ गोल गर्दै रोनाल्डोले कीर्तिमान आफ्नो नाममा लेखाए भने पेनाल्टी जित दिलाए। आयरल्यान्डविरुद्ध रोनाल्डोले १९औं र १०२५ौं मिनेटमा उनले पेनाल्टी मिस गरेका थिए। रोनाल्डोले पोर्चुगल लागि १८० खेल खेल्दै १११ गोल गरेका छन्।

अली दाइको कीर्तिमान तोडेपछि रोनाल्डोले खुसी व्यक्त गरेका छन्। म एकदमै खुसी छु, कीर्तिमान तोडेकोले मात्र होइन कि त्यो

● एसईई दिएका विद्यार्थीलाई एनसेलको 'पहिलो सिम'

एनसेल आजियाता लिमिटेडले ०७८ सालको माध्यमिक शिक्षा परीक्षा (एसईई) दिएका विद्यार्थीलाई लक्षित गरेर 'पहिलो सिम' नामक योजना ल्याएको छ। कम्पनीले एसईईका विद्यार्थीलाई १ रुपैयाँमा प्रिपेड सिमका साथे रिचार्जमा बोनस ब्यालेन्स, निःशुल्क माइफाइभ सेवा र बोनस डेटालगायतका सुविधा दिन योजना ल्याएको हो।

यो योजनाअन्तर्गत पहिलो सिम लिने विद्यार्थीले सिम एकिंभेट गरेको सात दिनभित्र एक सय रुपैयाँ वा सोभन्दा बढीको पहिलो रिचार्जमा २० रुपैयाँ मेन ब्यालेन्स र ३० दिनसम्म प्रत्येक दिन एक सय ५० एमबी डेटा पाउने जनाइएको छ।

त्यसै, ५० रुपैयाँ वा बढीको रिचार्जमा ६ महिनासम्म विभिन्न बोनस सुविधा प्रदान गरिने कम्पनीले जनाएको छ। यस्तो रिचार्जमा विद्यार्थीहरूले ३ दिन मात्य हुने पाँच सय एमबी डेटा, अन्य एनसेल नम्बरमा कल गर्न ५० मिनेट टक टाइम र अन्य एनसेल नम्बरमा पठाउन मिल्ने ५० वटा एसएमएस बोनसखरूम प्राप्त गर्ने जनाइएको छ।

भाइस, डेटा र एसएमएसमा बोनसबाहेक यो योजनामा निःशुल्क माइफाइभ सेवा उपलब्ध छ। विद्यार्थीहरूले आफूलाई सधै सम्पर्कमा रहिरहनुपर्न बीडीमा पाँचवटा एनसेल नम्बरमा राइफाइभ समूहमा सेट गरी ती नम्बरमा ३० दिनसम्म मिनेटों ५० पैसामा कुराकानी गर्ने पाउने जनाइएको छ। ३० दिनपछि, एक सय रुपैयाँ वा बढीको रिचार्जमा यो सेवाले निरन्तरता पाउने कम्पनीले जनाएको छ।

● दराजबाट किनेको सामान आइएमई पे हबमा फिर्ता गर्न सकिने

अनलाइन बजार दराजबाट किनेको सामान ग्राहकले फिर्ता गर्नुपरेमा आइएमई पे हबमार्फत फिर्ता गर्न सकिने व्यवस्था गरेको छ। ग्राहकको अनलाइन सपिड अफ सुविधाजनक बनाउने उद्देश्यले दराजले आइएमई पे हबमार्फत सामान फिर्ता गर्न सकिने व्यवस्था गरेको हो।

आइएमई पे सेंगको साफेदारीमा देशका विभिन्न भागहरूमा नयाँ ड्रप अफ प्लाइन्ट्सहरू स्थापना गरिएको दराजले जनाएको छ। सामान रिटर्नका लागि अधिक सुविधाजनक र समस्यारहित विकल्प छनोट गरिएको दराजले जनाएको छ। यस साफेदारीको उद्देश्य ग्राहकहरूलाई अनलाइन डिजिटल लेटरफर्मको प्रयोग गर्न अतिरिक्त कारणहरू पेस गर्नुका साथै इ-वाणिज्य इकोसिस्टमलाई अफै माथि बढन मद्दत गर्नु पनि रहेको कम्पनीको दाबी छ।

दराजको हबबाहेक ग्राहकले उपत्यकाका साथै पोखरा, विराटनगर र वीरगञ्जमा तोकिएका आइएमई पे हबमार्फत सामान फिर्ता गर्न सकिने कम्पनीले जनाएको छ। आउँदो हप्ता थप ९८ वटा हब निर्धारण हुने कम्पनीको भनाइ छ। यसबाहेक दराजको डेस्क राइडलाई बोलाएर आफ्नो सामान फिर्ता पठाउन पनि सकिने कम्पनीले जनाएको छ।

● बल्खुमा यामाहाको सोरुम

बल्खुमा यामाहा मोटरसाइकलको नयाँ सोरुम सञ्चालनमा आएको छ। सोरुम उदाटन यामाहाको प्रबन्ध निर्देशक विष्णु अग्रवालले गरेका हुन्। उदाटनपछि प्रबन्ध निर्देशक अग्रवालले यामाहा सधैभारि आफ्ना ग्राहकको आवश्यकताप्रति सजग रहेंदै आएको बताए। देशभर १२ वटा सोरुम भए पनि बल्खुमा यसको आवश्यकता देखिएकाले कम्पनीले ग्राहकका लागि नयाँ सोरुम सञ्चालनमा ल्याएको उनको भनाइ थियो।

सोरुममा बिक्रीका साथै स्पेयर पार्ट्स र सर्भिसका सेवाहरू पनि उपलब्ध रहेको कम्पनीले जनाएको छ। सोरुमको सर्भिस सेन्टरमा यामाहा एफआई स्टेसन पनि रहेकाले एफआई प्रविधियुक्त बाइकहरूको नवीन प्रविधिद्वारा जाँच गरी हेत्थकार्ड पनि निःशुल्क निकालिने जनाइएको छ।

यसका साथै नेपाली वैज्ञानिक महाविर पुनर्द्वारा निर्मित अटोमेटिक बाइक वास गर्ने मेसिन जडान गर्ने मोरड अटो वर्कर नेपालकै पहिलो कम्पनी बनेको कम्पनीले जनाएको छ।

सोरुममा एकसचेन्ज मेला पनि सुरु भएको छ। मेलामा कुनै पनि पुरानो मोटरसाइकल वा स्कुटरहरूमा बजार प्रचलित मूल्यांकनभन्दा १५ हजार रुपैयाँ थप मूल्यांकन गरिने कम्पनीले जनाएको छ। यसका साथै ७ हजार रुपैयाँ छुट, शून्य प्रतिशत ब्याज, न्यून डाउन पेमेन्ट र न्यून किस्ताका सुविधा पनि रहेको जनाइएको छ।

कपोरेट

● केएल टावरमा भ्याली एक्सप्रेसको छैटौं शाखा, 'टेक अवे' र 'होम डेलिभरी' हुने

भ्याली कोल्डस्टोरले 'केएल टावरमा भ्याली एक्सप्रेसको छैटौं शाखा' विस्तार गरेको छ। स्वास्थ्यसञ्चयी सम्पूर्ण मापदण्ड पालना गर्दै हाल सञ्चालनमा रहेका अन्य शाखाहरै अहिलेको महामारीको समयमा यस शाखाले पनि 'टेक अवे' र 'होम डेलिभरी'मार्फत मात्र आफ्ना परिकारहरू पसिक्ने जनाएको छ। भ्याली एक्सप्रेसमा अन्तर्राष्ट्रिय चेन रेस्ट्रेटले उपयोग गरिरहेका प्रविधिको प्रयोग गरी ग्रिल्ड विकेन, विकेन वर्गर, फ्राइड विकेन, ससेज मिल, विकेन पपकर्नलगायतका परिकार पाइनेछन्।

प्रारम्भमा मासुजन्य व्यापारको उद्देश्यले स्थापना भएको यस प्रालिले ३७ वर्षको दौरानमा मासु प्रशोधनसँगै आधुनिक दाना उद्योग र आधुनिक व्याचरी उद्योगसमेत गरी पोल्ट्री व्यवसायलाई एकीकृत रूपमा सञ्चालन गरिरहेको छ।

भ्याली रूपमा अहिले मासुजन्य व्यापारसँग सम्बन्धित मुलुकका विभिन्न रथनमा कोल्ड स्टोर, फिड इन्डस्ट्रीहरू, ह्याचरी उद्योगहरू आधुनिक व्यवसाला र फास्टफुड चेनहरू सञ्चालनमा छन्।

● नेपाल लाइफ इन्स्योरेन्सले नेशनल मर्चेन्ट बैंकरको ५१% संस्थापक शेयर खरिद गर्ने

काठमाडौं। नेपालको जीवन बीमा व्यवसायमा अग्रणी रहेको नेपाल लाइफ इन्स्योरेन्स कम्पनीले नेपाल धितोपत्र बोर्डबाट स्वीकृत प्राप्त संस्था नेशनल मर्चेन्ट बैंकरको ५१% संस्थापक शेयर खरिद गर्ने गरी समफदरी पत्र (एमओयू) मा हस्ताक्षर गरेको छ। हालै काठमाडौंमा आयोजित एक समारोहबीच नेपाल लाइफको तर्फबाट प्रमुख कार्यकारी अधिकृत सन्तोष प्रसाई र नेशनल मर्चेन्ट बैंकरको तर्फबाट प्रमुख कार्यकारी अधिकृत निविन बास्कोटाले सो

समफदरी पत्रमा हस्ताक्षर गर्नु भयो। नेपाल लाइफले उक्त शेयर खरिद गरेपछि सो कम्पनीको जारी एवं चुक्ता पूँजी रु. ३० करोड हुनेछ।

कार्यक्रममा दुबै कम्पनीका संचालक समितिका अध्यक्षहरू र सदस्यहरूको उपस्थित रहेको थियो। कार्यक्रममा नेपाल लाइफ इन्स्योरेन्सले आफ्नौ लगानी इन्प्रेटमेन्ट बैंकर कम्पनीमा गर्न पाएकोमा खुसी व्यक्त गर्नुभयो।

नेशनल मर्चेन्ट बैंकरका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत निवन बास्कोटाले नेपाल लाइफको व्यवस्थापनलाई धन्यवाद दिँदै आगामी दिनमा नेपाल धितोपत्र बोर्डबाट जारी गरिने अन्य इजाजतहरू पनि लिएर एउटा भरोसापूर्ण एवं बलिया बैंकर कम्पनीको रूपमा काम गर्दै जाने बताउनु भयो। कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै नेपाल लाइफका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत सन्तोष प्रसाईले नेपाल लाइफ जीवन बीमा क्षेत्रमा सवैको विश्वास जितेर उत्कृष्ट ब्राण्ड रहन सफल भएको बताउन्दै अब नेशनल मर्चेन्ट बैंकरलाई पनि नेपालको पूँजीबाजारमा सफल कम्पनीको रूपमा स्थापित गरिने बताउनुभएको छ।

● ग्लोबल आइएमई बैंकद्वारा राहत वितरण

ग्लोबल आइएमई बैंकले अविरल वर्षाका कारण नवलपरासी जिल्लाको बर्दधाट सुरक्षा पश्चिममा आएको विनाशकारी बाढीबाट प्रभावितहरूलाई राहत सामग्री वितरण गरेको छ।

बाढीबाट घरबाट बिहीन भएकाहरूले जीवनयाजमा सहज होस भन्ने उद्देश्यले बैंकले आफ नो संस्थागत सामाजिक उत्तरदायित्व अन्तर्गत यो राहत सामग्री वितरण गरेको जनाएको छ। बैंकले विपतबाट प्रभावित नवलपरासी जिल्ला बर्दधाट सुरक्षा पश्चिम, रामग्राम नगरपालिका वडा नं. १८ पम्पापुराका १३५ घरपरिवारलाई प्रति घरधुरी चामल, चिउरा, दाल, नुन, तेल, बेसार तथा मिनिरल वाटर (पानी)लगायतका सामग्री वितरण गरेको छ। बैंकको लुम्बिनी प्रादेशिक कार्यालयले रामग्राम

नगरपालिकासँग समन्वय गरी शाखा कार्यालयहरू भुमीही र परासीको संयोजकत्वमा उक्तराहत सामग्रीहरू वितरण गरिएको एक विज्ञप्ती मार्फत जनाएको छ।

● बजाजको दसै अभियान 'खुसीको ३ डोज'

आउँदो दसैलाई लक्षित गरेर बजाज मोटरसाइकलको आधिकारिक विक्रेता हंसराज हुलसचवद एन्ड कम्पनी प्राइभेट लिमिटेडले 'बजाज खुसी' को ३ डोज योजना सार्वजनिक गरेको छ। दसैको समयमा ग्राहकले खुसीका साथ उत्सव मनाउन पाउने ग्यारेन्टीका साथ योजना ल्याएको हो।

बजाजले ग्राहकका लागि रोमांचक योजना र अफरहरू पटक-पटक त्याइरहेको जनाइएको छ। कोमिड-१९ महामारीको समयमा पनि ग्राहकमाझ खुसी बाँडन योजना ल्याएको कम्पनीको भनाइ छ। अफरहरूत तुनै पनि बजाज मोटरसाइकल किन्नुभन्दा पहिले, किन्ने वेलामा र किनिसकोपछि नगद पुरस्कार प्राप्त गर्न सक्ने जनाइएको छ। बाइक किन्नुभन्दा पहिले ग्राहकले १० हजार रुपैयाँसम्म अग्रिम नगद प्राप्त गर्न सक्ने जनाइएको छ।

● म

